

[Axel Sørensen.]

af en særlig udlånslovgivning, skal beskæftige sig med nye udlånsbeløb. Til den tid vil jeg håbe, at de, der har interesseret sig for sammenlægning af for små brug, i samme grad vil interessere sig for på det økonomiske område at sikre, at det, man har nedfældet i loven, også kan blive virkeliggjort.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.

Morten Lange: Dette lovforslag er jo ikke alene til dels en rutinesag, men det er også en sag af begrænset omfang, og jeg forstår ikke helt, at det ærede medlem hr. Niels Ravn kunne finde anledning til de meget kraftige udfald, han kom med på baggrund af dette lille lovforslag. Alle hans betragtninger om fejlinvesteringer og lignende tyder ærlig talt stærkt på, at hans tale kun var en smuk camouflage for, at det konservative folkeparti helst så dette land opdelt i proprietærgårde, hvilket naturligvis set fra et konservativt sognepolitisk synspunkt ville være ekspedit, men næppe ville være det fra et mere almindeligt landbrugsmæssigt synspunkt.

I øvrigt er det selvfølgelig klart, at landbokommissionens nu afgivne, men ikke publicerede betænkning har haft indflydelse på behandlingen af lovforslaget, men åbenbart ikke således, at der har været grund til efter de oplysninger, der er kommet frem, at foretage nogen ændringer i det fremsatte lovforslag. Det, der især kunne være kommet på tale, var naturligvis, om sammenlægningsmidlerne skulle have været forøget; men når den højtærede landbrugsminister ikke skønner, det har været nødvendigt, må man vel i betragtning af den rundhåndethed, han ellers plejer at udvise med midler, gå ud fra, at det faktisk ikke er rimeligt at ændre lovforslaget på det nuværende tidspunkt; i øvrigt kan vi jo tage det op igen på givne foranledning.

Jeg finder dog anledning til i denne tid, hvor sammenlægningstanken er blevet så populær, at sige, at jeg tror faktisk, vi må være klar over, at hvis vi skal have en harmonisk udvikling på dette felt, vil det være overordentlig sundt og godt, om man hist og her kan lave nye husmandsbrug af en passende og rimelig størrelse. Det kan

også være en rimelig form for opdeling af den danske landbrugsjord. Jeg tror ikke, man skal se sig helt blind på, at vi nu skal ind i en sammenlægningsperiode. Dansk landbrugspolitik og dansk jordopdeling er en svær sag. Hvis man er religiøs fanatiker og siger: nu har vi en linje, så er det afgjort — så begår man sikkert en eller anden fejl.

I øvrigt skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse, som det foreligger. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får det fremmet, således at de relativt få husmandsbrug, det drejer sig om, kan komme rigtig i gang, inden vi når alt for langt hen på året.

Bækgaard: Der er her ved anden behandling faldet en del udtalelser, som bygger på det resultat, den store landbokommission er kommet til. En betænkning fra denne kommission vil forhåbentlig snart komme; det ville i øvrigt have været rart, om den havde været fremme i dag, så vi kunne have taget vor stilling på et mere udførligt grundlag, end det nu lader sig gøre.

Udviklingen går i dag i retning af færre brug; derfor må der være frihed mellem naboer til at sælge og købe jord, og da lovgivningen har medført, at en del brug ligger i kolonier, må det være en af opgaverne nu at formidle eller rettere sagt fremme sammenlægning, hvor det ønskes. Vi ønsker fra mit partis side, at landbrugsforpligtelsen bliver ophævet; det er, som vi har sagt det før, at gå imod udviklingen at fortsætte udstykningen; den burde være standset for år tilbage. Der må nu rådes bod på den skade, der er sket, og sammenlægningsspørgsmålet må i højere grad have vor opmærksomhed fremover. Det glædede mig da også at høre det ærede medlem hr. Niels Eriksen sige, at det må være slut med udstykningen. Det synspunkt deler jeg fuldt ud, og jeg tror, at der fremover vil vore en vis samklang mellem de forskellige partier, hvad angår dette spørgsmål.

Jeg fik forleden besøg af 2 statshusmænd, hvoraf den ene ønskede at sælge sit jordareal på 6-7 ha til den anden. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan han mener et sådant forhold eventuelt kan ordnes. Det må dog være i samfundets interesse, at alle beboelsesmuligheder også ude på landet